

Sygn. akt: X Ko 144/16

POSTANOWIENIE

Dnia 20 maja 2016 r. Sąd Okręgowy **w** Warszawie, X Wydział Karny - Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Małgorzata Radomińska

Protokolant: sekretarz sądowy Tobiasz Deja

po rozpoznaniu **w** sprawie zażalenia wniesionego przez komornika W. R. na postanowienie Ministra Sprawiedliwości z dnia 26 stycznia 2016 r.

w przedmiocie zawieszenia komornika w czynnościach

na podstawie art. 437. § 1. k.p.k. w zw. z art. 15 ust. 2a. ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o

komornikach sądowych i egzekucji, art. 462 § 1 k.p.k.

postanawia:

1. zażalenia nie uwzględnić;

2. odmówić wstrzymania.

UZASADNIENIE

Minister Sprawiedliwości postanowieniem z dnia 26 stycznia 2016 r. zawiesił w czynnościach W. R. - komornika sądowego w Kancelarii (...) w L. W. R. - Kancelarii (...) przy Sądzie Rejonowym (...) w L., w związku wszczęciem wobec skarżącego postępowania karnego w związku z podejrzeniem popełnienia czynu z art. 231 § 1. k.k.

Na powyższe postanowienie zażalenie złożył komornik sądowy W. R., zarzucając obrazę przepisów prawa materialnego, poprzez naruszenie przepisów art. 231 §1. k.k. polegającą na bezpodstawnym przyjęciu, że skarżący swoim działaniem zrealizował ustawowe znamiona zarzucanego mu przestępstwa, w sytuacji gdy dotychczas czynności na etapie postępowania przygotowawczego nie dały podstaw do wniesienia przeciwko skarżącemu aktu oskarżenia do sądu,

Jednocześnie, na podstawie art. 462 § 1. k.p.k. skarżący wniósł o wstrzymanie wykonania zaskarżonego postanowienia.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie skarżącego nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 15 ust. 1 pkt 1 ustawy o komornikach sądowych i egzekucji Minister Sprawiedliwości, zawiesza komornika w czynnościach jeżeli przeciwko komornikowi jest prowadzone postępowanie o umyślne przestępstwo ścigane z oskarżenia publicznego lub umyślne przestępstwo skarbowe. Zacytowana wyżej okoliczność stanowi

jedną z dwóch obligatoryjnych przesłanek zawieszenia komornika przez Ministra Sprawiedliwości, zawartych w art. 15 ustawy. Obligatoryjny charakter tych przesłanek powoduje, że ustawodawca nie postawia Ministrowi Sprawiedliwości jakiegokolwiek swobody w tym zakresie - inaczej w przypadku prowadzenia postępowania karnego o przestępstwo nieumyślne, kiedy to Minister Sprawiedliwości może zawiesić komornika w czynnościach fakultatywnie.

Analizując przedmiotową sprawę należy wskazać, że w dniu 25 kwietnia 2016 r., do Sadu Rejonowego (...) w L. wpłynął akt oskarżenia przeciwko W. R. o czynu z art. 231 § 1. k.k. Powyższe oznacza zatem, że wobec skarżącego (który jest skonkretyzowaną stroną postępowania karnego - oskarżonym) prowadzone jest postępowanie karne.

Zgodnie z kodeksem postępowania karnego, uzyskanie statusu osoby, przeciwko której toczy się postępowanie karne wiązać należy przede wszystkim z przedstawieniem zarzutów w postępowaniu przygotowawczym, niniejsza sprawa zaś wpłynęła już do Sądu Rejonowego wraz z aktem oskarżenia. A zatem przesłanka wskazana w art. 15 ust. 1. pkt 1) ustawy o komornikach sądowych została spełniona

Wobec powyższego Minister Sprawiedliwości dokonał słusznej subsumpcji stanu faktycznego do przepisów art. 15 ust. 1. pkt 1) ustawy o komornikach sądowych i egzekucji, i zgodnie z prawem wypełnił swój obowiązek obligatoryjnego zawieszenia skarżącego w czynnościach komornika sądowego. Należy przy tym dodać, że wskazywana przez skarżącego obraza art. 231 § 1. k.k. nie mogła mieć w takiej sytuacji miejsca, ponieważ decyzja Ministra Sprawiedliwości, która ma jak już wskazywano charakter obligatoryjny -oderwana była od jakiegokolwiek oceny, czy skarżący swoim działaniem zrealizował znamiona zarzucanego mu czynu.

Należy przy tym oczywiście pamiętać, że oskarżenie nie jest równoznaczne z przesądzeniem winy skarżącego, i do czasu prawomocnego skazania działa wobec niego zasada domniemania niewinności, która w przedmiotowej sprawie nie ma jednak dla decyzji Ministra Sprawiedliwości znaczenia. Art. 15 ust. 1. pkt 1 cytowanej ustawy nie pozostawia Ministrowi Sprawiedliwości jakiegokolwiek uznaniowości - oznacza to, że był on zobligowany do wydania skarżonej decyzji.

Podsumowując, wszczęcie postępowania karnego i skierowanie aktu oskarżenia przeciw skarżącemu do Sadu, w pełni uzasadnia decyzję Ministra Sprawiedliwości o zawieszeniu komornika w czynnościach służbowych. Podnoszone przy tym przez skarżącego argumenty nie mają wpływu na prawidłową decyzję Ministra Sprawiedliwości.

Mając na uwadze wszystkie podniesione powyżej okoliczności, Sąd Okręgowy orzekł jak w sentencji.